

Serdeczne powitanie sztangistów radzieckich w stolicy

WARSZAWA. Z okazji Międzynarodowego Tygodnia Przyjaźni Polsko-Radzieckiej przybyła 27 bm. do Warszawy ekipa radzieckich sztangistów, którzy rozegrają spotkanie ze sztangistami polskimi i dadzą szereg pokazów.

Na Dworcu Gdańskim w Warszawie atletów radzieckich powitali w serdecznych słowach przedstawiciele GKKF z wiceprzewodniczącym A. Mironkiem i sekretarzem H. Szemberdem na czele. Przedstawiciele Stal. Kom. Kult. Fizycznej i TPPR. Obecny był również przedstawiciel Wszechzwiązkowego Towarzystwa Łączności Kulturalnej z Zagranicą — Saffirow. Delegacje sportowców polskich wyciągnęły wyciągającym z wagonu zawodnikom wianki kwiatów.

Gorącą i serdeczną owację zgotowali gościom radzieckim licznie zebrani na dworcu sportowcy stolicy i młodzież. Długo nie milkły okrzyki na cześć sportowców radzieckich, na cześć przyjeżdżającej w świątecznym miesiącu radzieckiej — Komсомолu, na cześć wyczyszczonej przyjaźni polsko-radzieckiej.

Ekipa sztangistów radzieckich składa się z 10 zawodników:

w. waga kogucia — zasłużony mistrz sportu R. Roman, lat 28 z zawodu rzeźbiarz;

w. półciężka — mistrz sportu R. Czumiński, akademicki mistrz świata i mistrz ZSRR, student, lat 21;

w. lekka — zasłużony mistrz Łopatyn, lat 34, oficer i mistrz sportu Lubawin lat 32, technik;

w. średnia — zasłużony mistrz sportu M. Zgenti lat 27, technik, mistrz sportu J. Drogosz, rekordzista świata, lat 30, student Instytutu K. F. w Leningradzie;

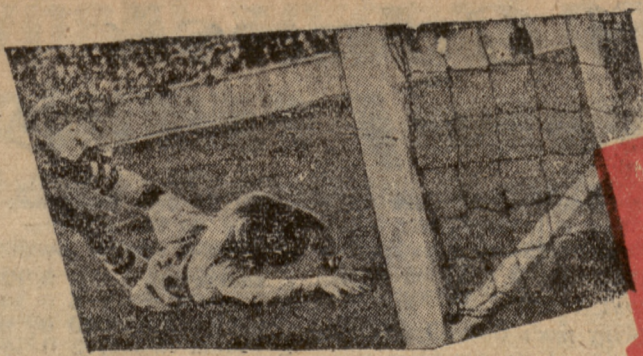
w. półciężka — mistrz sportu M. Mirkulow, lat 23, marynarz, mistrz sportu W. Cholin, lat 26, student;

w. lekkociężka — zasłużony mistrz sportu G. Nowak, rekordzista świata, wielokrotny mistrz ZSRR, lat 31, technik;

w. ciężka — mistrz sportu Miedwediew, akademicki mistrz świata, lat 23, student.

Zawody w podnoszeniu ciężarów ZSRR — Polska przełożone na dzisiaj

ŁÓDŹ (tel. wł.) Międzynarodowe spotkanie ZSRR—Polska w podnoszeniu ciężarów, które miało odbyć się wczoraj w Łodzi, zostało przełożone na dzień dzisiejszy (29 bm.) z powodu zbyt późnego przybycia drużyny radzieckiej.

PIŁKARZ

Cena 10 gr

TYGODNIOWY PRZEGLĄD SPORTOWY

ZS Unia wywalcza wynik remisowy

z doskonałymi piłkarzami Dynamo Tbilisi

80 tysięcy widzów emocjonuje się piękną grą gości

WROCLAW (tel. wł.)

Pierwszy występ wicemistrzowskiej drużyny ZSRR — Dynamo Tbilisi w Polsce zakończył się wynikiem remisowym 1:1, jaki piłkarze radziecy uzyskali w spotkaniu z reprezentacją Zrzeszenia Sportowego Unia. Wynik ten jest cennym sukcesem piłkarzy polskich, którzy przeciwstawili wyższej klasie piłkarzy radzieckich ambicję i zapał, nawiązując równorzędną grę z reuomowanym przeciwnikiem.

Cała nasza jedenastka grała bardzo ambitnie, a w drużynie Unii nie było w dniu wczorajszym żadnego słabego punktu.

Goście zademonstrowali piłkę nożną w najlepszym wydaniu, dysponując wszystkimi walorami, jakie powinna posiadać dobra drużyna piłkarska.

80 tys. widzów, którzy wypełnili szalenie stadion wrocławski im. Gen. Świeżewskiego było świadkami pięknej gry, jaką zademonstrowali świetni piłkarze radziecy. Wprawdzie w 62 min. Cieslik zdobył prowadzenie z pięknego woleja z odległości 30 m, lecz brak dostatecznej kondycji u zawodników Unii nie pozwolił na utrzymanie prowadzenia i w konsekwencji Dynamo wyrównało w 82 min. gry przez Antadze.

Do świetnej gry gości dostosował się zespół Unii (wzmocniony Flankiem i Graczem z Gwardii krakowskiej), który zwłaszcza do przerwy dorównywał piłkarzom Dynamu.

I dlatego zobaczyliśmy grę piękną, szybką i fair.

JAK GRA DYNAMO?

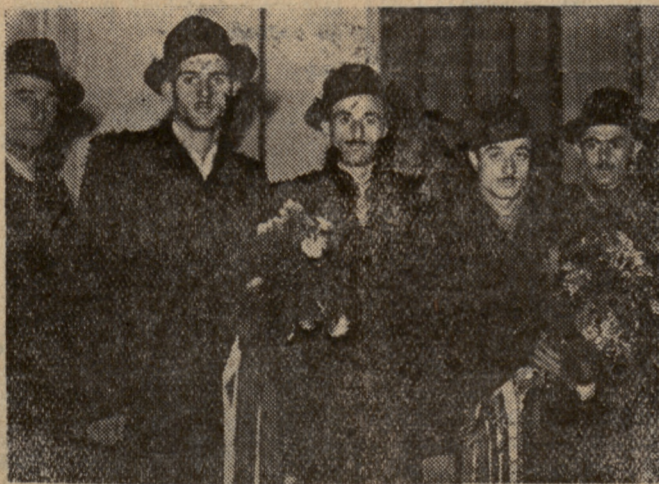
Jeśli mówić o grze jeszcze przed rozpoczęciem meczu, że Dynamo gra ostro i po męsku „ciałami”, to ich elegancja i pełna finiszowa gra była tego zaprzeczeniem.

Zyczyć by sobie należało, by tak fair i elegancko grali wszyscy nasi zawodnicy.

Dynamo to zespół doskonałych i świetnie wyszkolonych piłkarzy o takiej kondycji, jakiej jeszcze w Polsce u żadnej z drużyn nie widziano. Każdy z graczy przy końcu meczu mógł z powodzeniem bez zmęczenia grać jeszcze 30 do 40 min. Każdy z nich to ekwilibrysta, biorący piłkę z ziemi czy z powietrza i podający ją dokładnie swemu koledze. W grze głową górowali oni nad każdym z zawodników Unii.

Zmiana zawodników w linii ataku, mylenia ciałem, dokładne podania i przerzuty, wychodzenia na pozycje, wspaniała szybkość i kondycja — oto główne walory naszych młodych gości. Strzelają oni często, lecz mniej dokładnie. Najlepszym zawodnikiem z drużyny Dynamu był prawy pomocnik Antadze, który był motorem wszystkich akcji ofensywnych, a tak-

(Dokończenie na str. 3)

Piłkarze Dynamo Tbilisi rozegrali wczoraj pierwszy mecz w Polsce, remisując 1:1 z Unią. Na zdjęciu grupa zawodników Dynamo na dworcu warszawskim. Stoją od lewej: Dżapszpa, Kolojew, Kitija, Dżawachadze i Gagnidze.

Liga piłkarska kończy rozgrywki 4 listopada br.

WARSZAWA. W związku ze zmianą programu spotkań Dynamo (Tbilisi) z drużynami polskimi, uległ ponownej zmianie terminarz gier o mistrzostwo I ligi. Ostatecznie liga piłkarska kończy tegoroczne rozgrywki w dniu 4 listopada br. W tym samym dniu zakończą się również spotkania o wejście do I ligi.

Trzydzieści ostatnich meczów o mistrzostwo I ligi odbędzie się w trzech terminach: 28 października br. spotkania odbędą się bez zmian: Górnik (Radlin)—Kolejarz (Poznań), CWKS—Ogniwo (Bytom), Budowlani (Chorzów)—Gwardia (Szczecin), Włókniarz (Łódź)—Ogniwo (Kraków).

1 listopada br.: Budowlani (Chorzów)—CWKS, Gwardia (Kraków)—Kolejarz (Warszawa), Kolejarz (Poznań)—Włókniarz (Kraków), Gwardia (Szczecin)—Unia (Chorzów), Górnik (Radlin)—Włókniarz (Łódź).

4 listopada b. r. — Ogniwo (Kraków)—CWKS, Kolejarz (Warszawa)—Budowlani (Chorzów), Gwardia (Kraków)—Ogniwo (Bytom), Unia (Chorzów)—Włókniarz (Kraków).

Rozgrywki o wejście do I ligi pozostają bez zmian: 4 listopada b. r. — OWKS (Kraków)—Gwardia (Warszawa) i Górnik (Wałbrzych)—Budowlani (Gdańsk).

Holandia — Finlandia 4:4 (2:2)

ROTTERDAM (obsł. wł.) Rozegrany w Rotterdamie międzynarodowy mecz piłkarski pomiędzy Finlandią i Holandią zakończył się niespodziewanie wynikiem remisowym 4:4.

BUDAPEST. W między państwowym meczu szczytów piłkarski Węgry pokonały NRD 9:6 (3:5).

Ogniwo Bytom

walczące o utrzymanie się w lidze zwycięża CWKS

Ratujące się przed spadkiem z ekstraklasy bytomskie Ogniwo uzyskało w meczu z CWKS-em duży sukces, zwyciężając kandydata na mistrza ligi 1:0. Zwycięstwo to daje Ogniwu szansę na utrzymanie się w pierwszej lidze, natomiast CWKS po ostatniej porażce stracił definitywnie szansę na mistrzostwo ligi.

Drugie miejsce utrzymał Górnik Radlin, który w niedzielę zdobył dwa dalsze punkty, zwyciężając Kolejarza Poznań 3:1.

Na trzecią pozycję w tabeli wyszedł zespół chorzowski Budowlanych, którzy wygrali z Gwardią szczecińską w nikłym stosunku 1:0.

Ogniwo krakowskie przegrało w Łodzi 0:1 z Włókniarzem. Zwycięstwem tym łodzianie zapewnili sobie w stu procentach pobyt w ekstraklasie. Na skutek porażki CWKS-u szanse Gwardii krakowskiej na mistrzostwo wzrosły jeszcze bardziej. Gwardii wystarczy obecnie zdobyć zaledwie punkt by uzyskać mistrzostwo.

Krakowianie grają w najbliższy czwartek z Kolejarzem warszawskim. W tym samym dniu CWKS zmierzy się w Chorzowie z Budowlanymi, Kolejarz (Poznań) z Włókniarzem (Kraków), Gwardia (Szczecin) z Unią (Chorzów) i Górnik (Radlin) z Włókniarzem (Łódź).

Wyniki ostatnich spotkań ligowych

- w Chorzowie: BUDOWLANI—GWARDIA SZCZ. 1:0 (0:0)
- w Radlinie: GÓRNIK—KOLEJARZ POZN. 3:1 (1:1)
- w Łodzi: WŁOKNIARZ—OGNIWO 1:0 (0:0)
- w Warszawie: OGNIWO BYT.—CWKS 1:0 (1:0)

Liga CSR

PRAGA (obsł. wł.) Rozegrane w dniu wczorajszym spotkania piłkarskie o mistrzostwo ligi CSR nie wyjaśniły sytuacji w czołówce tabeli. Sparta zremisowała z Duklą Preszov 1:1, zmniejszając dystans dzielący ją od Vitkoviczkich Zelezaren, które wygrały ze Svittem Gottvaldov 3:2.

Dalsze wyniki: Dynamo Koszyce—Dukla Karlin 4:1, Slovena Zilina—ATK 2:2, N. V. Bratislava—OKD Ostrava 2:1, Vodotechna Teplice—Sko da Pilzen 4:3, Dynamo Slavia—Zelezniczary Praga 0:3. Na skutek tej porażki Slavia znalazła się w grupie zagrożonej spadkiem z ligi.

Liga austriacka

WIEN (obsł. wł.) Wczorajsza niedziela nie przyniosła zmian w czołówce tabeli piłkarskiej o mistrzostwo Austrii. Znajdujące się w czołówce drużyny Austria i Rapidu odniosły dalsze sukcesy, a jedyną niespodzianką jest przegrana Wackeru z FC Wien.

Oto wyniki: FAC—Sturtin Graz 4:2, Austria—Raptenberg 2:0, Vienna—Admira 5:1, GAK—Simmering 3:0, LASK—Wiener Sportklub 0:1, Rapid—Blau Weiss 6:0, Wacker—FC Wien 0:1.

TABELA LIGOWA

1. GWARDIA Kraków	20	29:11	41:13
2. GÓRNIK Radlin	21	27:15	38:27
3. BUDOWLANI Chorzów	20	25:15	32:19
4. CWKS Warszawa	20	25:15	34:28
5. OGNIWO Kraków	21	23:19	31:30
6. UNIA Chorzów	20	22:18	43:31
7. KOLEJARZ Warszawa	20	21:19	31:25
8. KOLEJARZ Poznań	21	21:21	32:36
9. WŁOKNIARZ Łódź	21	18:24	21:29
10. WŁOKNIARZ Kraków	20	15:25	28:35
11. OGNIWO Bytom	21	15:27	16:27
12. GWARDIA Szczecin	21	5:37	14:61

Górnik (Stalino) zwycięża w Bułgarii

tegorocznych mistrzostwach ZSRR i reprezentacją związków zawodowych Sofii. Po bardzo ciekawej i wyrównanej (wynik 1:1) utrzymywał się aż do 41 min. drugiej połowy) grze zwyciężyła jedenastka radziecka 2:1.

Drugoligowe spotkania piłkarskie w ZSRR cieszą się również dużą popularnością

W Związku Radzieckim nie tylko mecze o mistrzostwo pierwszej ligi cieszą się dużym zainteresowaniem. również spotkania drugoligowe wywołują poważne zaciekawienie, a na mecze klubów walczących o mistrzostwo klasy B przychodzi kilkadziesiąt tysięcy widzów. Zamieszczony powyżej zdjęcie przedstawia fragment z meczu drugoligowego Lokomotiv (Moskwa)—Torpedo (Stalingrad). Zawody te rozegrane zostały na stadionie Dynamo w Moskwie.

Liga węgierska

W ubiegłą niedzielę rozegrano następujące spotkania w węgierskiej lidze piłkarskiej: Bp. Bastya — Bp. Dózsa 4:2 (2:1). Csépell Vasas — Bp. Vasas 2:1 (2:0). Digyóri Vasas — Bp. Honved 3:3 (0:2). Szegedi Petöfi — Szegedi Honved 2:0 (1:0). Györi Vasas — Salgótarjani Banyasz 1:0 (0:0). Szombathelyi Lokomotiv — Dorogi Banyasz 2:1 (1:1). Bp. Kinizsi — Sortex 4:0 (1:0). Po ostatnich rozgrywkach w tabeli prowadził w dalszym ciągu Bp. Bastya — 37 pkt., — przed Bp. Honved — 32 pkt. i Bp. Dózsa — 26 pkt.

Liga NRD

BERLIN (obed. wł.) Najważniejsze spotkanie 11 kolejki rozgrywek piłkarskich o mistrzostwo ligi NRD Chemie Lipsk — Volkspolizei Dresden zakończyło się zwycięstwem mistrza NRD Chemie 1:0.

Dalsze wyniki: Rotation Dresden — Motor Wismar 2:1, Einheit Pankov — Motor Gera 1:4, Zentra Wismut Auc — Stahl Altenburg 5:0, Fortschritt Meerane — Rotation Babelsberg 0:1, Motor Dessau — Motor Zwickau 0:3, Lokomotive Stendal — Motor Ober-schoeneweide 1:1.

Miełoch zwycięża w Gdańsku

Na stadionie w Sopocie rozegrane zostały w niedzielę wyścigi motocyklowe z udziałem czołowych polskich zawodników.

W kategorii maszyn wysiłgowych zwyciężył Miełoch, a uzyskany przez niego wynik — 11,00,3 jest nowym rekordem toru.

Drugie miejsce w tej kategorii zajął Zymierski.

Motorowe zawody zręczności w Nowej Hucie

Ciekawą imprezę motorową zorganizował Komitet Kultury Fizycznej w Nowej Hucie wraz z Radą Koła Sportowego przy Zakładach Budowy Maszyn i Aparatury w Krakowie. Na stadionie ZS Gwardia w Nowej Hucie, na którym zgromadziła się duża ilość widzów, zawodnicy sekcji Koła Sportowego Stali ZBMIA, oraz kilku niestowarzyszonych, zademonstrowali trudną do opanowania jazdę zręcznościową na motocyklach.

Zawody poprzedziła część informacyjna, przy czym objaśnienia udzielał członek sekcji motorowej. Informacje miały na celu zapoznanie licznych widzów (w większej

Gwardia Kraków — Kolejarz Kraków 13:7

W spotkaniu pięciolatkim o mistrzostwo klasy miejskiej — Gwardia odniosła zwycięstwo nad Kolejarzem w stosunku 13:7.

WYNIKI WALK:

w muszej Janicki (G) wy-punktował Janusza (K); w wadze koguciej Jaskulski (G) przegrał na punkty z Majewskim (K); w wadze piórkowej Zywiecki (G) pokonał na punkty Zbi-gniwieca (K); w wadze lekkiej Dudzik (G) stoczył z Jackiewiczem (K) walkę nierozstrzygniętą; w wadze lekkopółśredniej Oratowski (G) przegrał na punkty ze Słowińskim (K); w wadze półśredniej Świ-derski (G) wygrał przez tko. w trzeciej rundzie z Jaskow-cem (K); w wadze lekkośredniej Bo-lesta (G) uległ na punkty Pła-skocińskiemu (K); w wadze średniej, półciężkiej i ciężkiej Gwardia zdobyła punkty v. o. W spotkaniu towarzyskim w wadze ciężkiej Biel (K) wygrał z Lisem (G) przez poddanie przeciwnika. Sędziowali: pp. w ringu — Rowalski, na punkty Jura, Pankowski, Zstosak.

Budowlani Gdańsk już w pierwszej lidze

Mecz Budowlanych Gdańsk z Gwardią Warszawa o wejście do pierwszej ligi zakończył się niespodziewanie zwycięstwem Budowlanych 3:1. Zwycięzając Gwardię piłkarze gdańscy wysali na czoło tabeli rozgrywek i mają już za-pewniony awans do pierwszej ligi. Nawet ewentualna poraż-

ka z Górnikiem w Wałbrzychu w ostatnim meczu jaki Budowlani mają jeszcze do rozegrania nie odbierze awansu gdańszczanom.

Drugim zespołem, który wejdzie do ekstraklasy będzie zwycięzca meczu Gwardia-OWKS. Obydwie drużyny ma-

ją obecnie równą ilość punktów, a w tabelce lepszą lokatę ma Gwardia, dzięki korzystniejszemu od OWKS-u stosunkowi bramek. W wypadku, gdyby mecz Gwardii z OWKS zakończył się wynikiem remisowym, wówczas do ekstraklasy wejdzie Gwardia.

Obecny stan rozgrywek o wejście do ligi ilustruje następująca tabela:

- 1. Budowlani 5 8 12:7
2. Gwardia W-wa 5 6 13:9
3. OWKS Kraków 5 6 6:9
4. Górnik Wbrz. 5 0 4:10

Budowlani Gdańsk — Gwardia W-wa 3:1 (2:0)

WARSZAWA. Bramki zdobyli dla Budowlanych w 40 i 44 min. Kokot, oraz w 55 minucie Wolański. Dla Gwardii bramkę zdobył Olszewski w 65 min. z rzutu karnego.

Zawody prowadził p. Sperrling z Łodzi. Widzów 15 tys.

Mecz stał na słabym poziomie, grę cechowała duża nerwowość. Drużyną lepszą byli bezspornie Budowlani, którzy mieli swą najlepszą linię w napadzie.

Dwa celne rzuty karne zadecydowały o sukcesie OWKS-u

OWKS-Górnik Wałbrzych 2:1 (2:1)

OWKS: Hajduk, (Liszka), Durniok, Masłoń, Feluś, Musiał, Nowak, Kroczyk, Włoczek, Hejzós, Rucharski, Dwernicki.

GÓRNIK: Woźniak (Kosowski), Pawełczyk, Kajdański, Stały, Rybczak, Motylewski, Pułkowski Jerzy, Syk, Pletrzak, Paluszek, Ignaczak, (Pułkowski II).

Nie spisała się krakowska drużyna wojskowa we wczorajszym spotkaniu piłkarskim z dostarczycielami punktów — Górnikiem z Wałbrzycha.

Zawledli zupełnie napastnicy drużyny krakowskiej, którzy w ciągu całego spotkania nie potrafili poważnie zagrożić bramce Górnika. Jedyne w pierwszej 15 min., przy świetnym zapale piłki — ataki miały płynność i szybkość. W miarę jednak upływu czasu akcje w dalszym ciągu szybkości w polu — pod bramką gości ztraciły impet, a żaden z napastników nie potrafił się zdobyć na skuteczny strzał. Szczególnie słabą formę wykazała lewa strona ataku — Dwernicki i Rucharski, którzy

mimo wielu sposobności nie potrafili sobie poradzić z ruchliwą obroną Górnika.

Najsilniejszą linią drużyny krakowskiej była pomoc — grająca jednak nieco za ostro. Na specjalne wyróżnienie zasługuje Musiał — dobry defensywnie i zasilający atak celnymi strzałami.

Hajduk zawiązał pierwszą bramkę, a jego następcą — Liszka, na ogół mało zatrudniony zdradzał brak nerwowego opanowania.

zwinny i szybki wykazuje już wiele cech zmanierowania. — Poza tym — słaby fizycznie, przegrywał wiele pojedynków z ostro grającymi przeciwnikami.

Na osobną wzmiankę zasługuje sędzia spotkania p. Fomina z Kleic. Wydał on wiele mylnych orzeczeń, ale największym błędem było podyktowanie pierwszego rzutu karnego — za rękę niewątpliwie narzuconą, tym więcej, że błąd ten zadecydował o wyniku.

Wypadek skrzydłowego OWKS-u Kroczyka został zlikwidowany przez obrońcę Górnika Kajdańskiego. Pierwszy od lewej bramkarz Górnika Woźniak.

Także w drużynie Górnika najlepiej wypadły formacje defensywne. Doskonałe warunki fizyczne, wsparte słaską zaciętością i ambicją pozwoliły Górnikom na rozbicie i zlikwidowanie wszystkich ataków przeciwnika.

Atak Górnika w pierwszej części gry mało dochodził do głosu. Po przerwie dzięki kondycji — coraz częściej przechodził do kontrataku, a pod koniec spotkania uzyskał nawet okresową przewagę i wtedy wyrównanie dosłownie wisiło na włosku. Do momentu kontuzji — dobrze słyszał się Ignaczak, Pułkowski Jerzy — pupil wałbrzyskiej widowni.

Wynik spotkania ustalony został już do przerwy. Drużyna wojskowych narzuca z miejsca ostre tempo i spycha Górników do obrony.

W 5 min. za nąstrzeloną ręką sędzia dyktuje rzut karny, a Durniok zamienia go w pierwszą bramkę.

Mimo dalszej przewagi gospodarzy — jeden z wypadów gości przyniósł bramkę ze strzału Ignaczaka — który wykrzesał błąd Hajduka.

Od tego momentu gra nieco się wyrównuje, a górnicy coraz częściej przechodzą do kontrataku.

Po przerwie Pułkowski dwukrotnie ma okazję do wyrównania, ale raz przestrzelił, a w drugim wypadku w ostatnim ułamku sekundy wyśluskuje mu piłkę Masłoń.

Także gospodarze goszczą często na polu bramkowym Górnika, ale nie potrafią się zdobyć na zaskakujący i celny strzał.

Końcówka należy do Górników, lecz wynik nie ulega już zmianie.

Kolejarz (Toruń) — ZS Ogniwo 6:3 (1:3, 0:0, 5:0)

KATOWICE. W meczu hokejowym rozegranym na sztucznym lodowisku w Katowicach, toruński Kolejarz pokonał reprezentację ZS Ogniwo.

Zawodnicy Ogniwa nie wytrzymali meczu kondycyjnie i po pierwszej wygranej i drugiej remisowej tercji pozwolili sobie strzelić w ostatnich 20 minutach 5 bramek. W zespole Kolejarza wyróżnili się Dybowski i Brzeski I, którzy wykazali dobre przygotowanie. Bramki zdobyli: Polak 2, Dybowski, Rvnyso, Osmański i Kwasniewski.

Dla Ogniwa: Nowotarski 2 i Gojny. ZS Ogniwo reprezentowali hokeiści Krakowa, Cieszyńska i Bytomia. Widzów 7 tysięcy.

Niespodzianka w jednym spotkaniu ligi koszykowej

W ubiegłą niedzielę rozegrany został tylko jeden mecz o mistrzostwo ligi koszykowej. W spotkaniu tym poznańska Stal nieoczekiwanie pokonała łódzkiego Włókniarza, awansując dzięki temu zwycięstwem z 10 na 3 miejsce w tabeli.

Wszystkie inne zapowiedziane terminy spotkań ligowych zostały przełożone na późniejsze terminy z powodu przygotowań polskich koszykarzy związanych z ich wyjazdem na międzynarodowy turniej w Budapeszcie.

Szczegółowa tabela ligowa przedstawia się obecnie następująco:

- 1. Gward. Kr. 2 2 126:74
2. Spójnia Ł. 2 2 86:73
3. Ogn. Kr. 2 2 83:74
4. Spój. G. 2 1 77:69
5. AZS W-wa 2 1 91:82
6. Włók. Ł. 3 1 121:124
7. CWKS 2 1 98:107
8. Stal Pozn. 2 1 84:100
9. Kol. W-wa 2 0 86:99
10. Kol. Ostr. 1 0 39:48
11. Kol. Pozn. 2 0 58:99

STAL POZNAŃ — WŁOKNIARZ ŁÓDŹ 42:41 (23:23) Spotkanie stało na dobrym

Finałowe rozgrywki szczytów mistrzów

W dalszym ciągu finałowych rozgrywek w szczytów mistrzów mężczyzn o mistrzostwo Polski podjęto następujące rozstrzygnięcia:

Stal Kuźnia Raciborska — AZS Katowice 17:9 (8:5). Budowlani Opole — Budowlani Chorzów 6:14 (2:10).

W szczytów mistrzów kobiet w drugim spotkaniu finałowym łódzka Unia po raz drugi pokonała Ogniwo Kraków, zwyciężając tym razem w stosunku 3:2 (3:1). Bramki dla łódzianek zdobyły: Zakrzewska — 2, oraz Wróbel. Dla drużyny krakowskiej Drozdowska i Garzyńska. Dzięki temu zwycięstwu łódzianki zdobyły już definitywnie tytuł mistrzowski.

Jesienne regaty żeglarskie

Na zalewie „Bagry“ w Prokocimiu odbyły się w sobotę i niedzielę jesienne regaty żeglarskie z udziałem pięciu sekcji żeglarskich krakowskich klubów.

W zawodach startowało około stu zawodników. W sobotę rozegrano cztery ćwierćfinały, które zakończono w niedzielę. Zawody doprowadzono do półfinału, w którym rozegrano tylko jeden bieg z powodu pogorszenia się warunków atmosferycznych (słaby wiatr). Dalszy ciąg eliminacji półfinałowych i 4 biegi finałowe odbędą się w czwartek.

Poza konkursem startowali zawodnicy CWKS Warszawa z mistrzem Polski Bidermanem na czele. W biegu pokazowym zwyciężył bezapelacyjnie mistrz Polski Biderman, uzyskując maksymalną ilość punktów. Doskonale żeglowali: Szlószer i Kozak z CWKS.

Do półfinału zakwalifikowało się 16 zawodników, którzy zostali podzieleni na cztery grupy. Do grupy pierwszej należą: Mostowski Cz., Trębacz, Budzłoch i Czuma; do drugiej: Cybulski, Kapko, Michura i Morawski; do trzeciej: Dworzeński, Mostowski Jerzy, Strug i Wilczyński; do czwartej: Lewandowski, Giełas, Zięba i Moskała.

W pierwszym biegu półfinałowym zwyciężył Trębacz (L. M.) przed Budzłochem.

Dalszy ciąg zawodów w czwartek o godz. 9. (ww)

Koszykarze Krakowa walczą o mistrzostwo

W ubiegłą sobotę i niedzielę rozegrane zostały dalsze spotkania piłki koszykowej na szczeblu miejskim.

W rozgrywkach drużyn żeńskich koszykarki Gwardii mimo braku najlepszych 3-ch zawodniczek: Mamińskiej, Kowalówki i Kirschanek pokonały OWKS 26:25 (20:10). W drużynie Gwardzistek wyróżniły się Laptas i Włocław.

W spotkaniach drużyn męskich padły następujące rozstrzygnięcia: GWARDIA—AZS 41:33 (18:17) Gwardia przeważała przez

cały czas zawodów mając najlepszą gracy w Chanku i Mikułowskim. — W drużynie AZS-u wyróżnili się Korpak i Szybański.

W wyniku tego spotkania koszykarze OWKS stracili możliwość awansu na szczebel wojewódzki.

WŁOKNIARZ—OWKS 38:37 (17:18)

Mecz pomimo słabego poziomu miał bardzo emocjonujący przebieg, a w normalnym czasie wynik opiewał 30:30. W dogrywce więcej szczęścia mieli Włókniarze.

UNIA—KROWODRZA—SKS TECHNIKUM 51:38 (23:23)

Mimo ostatniego składu zwyciężyła zdecydowanie Unia, w której najlepszy był Poldi z Pionka.

SPÓJNIA—OGNIWO II 45:38 (18:8)

Zastąpione zwycięstwo lepiej dysponowanej Spójni, w której wyróżnili się Kamiński i Włocław.

AZS—SKS TECHNIKUM 65:28 (31:11)

WARDIA II—UNIA BOREK 108:27 (45:11)

Anioła sięga po tytuł najlepszego strzelca w lidze

W tabeli strzelców ligowych Anioła umocnił się na pierwszym miejscu. Obecnie wyprzedza on Cieślaka różnicą dwóch bramek.

Trzecią lokatę w tabeli strzelców zajmuje Graca. A oto czołówka naszych najlepszych „bombardierów“: 20 bramek — Anioła 8 bramek — Cieślak 5 bramek — Graca 4 bramek — Łacz 2 bramek — Spodzieja 0 bramek — Kohut i Berek 9 bramek — Hogendorf

Szczurzyński wygrał pojedynek z ofensywą Ogniwa

Włókniarz Łódź—Ogniwo Kraków 1:0 (0:0)

ŁÓDŹ (tel. wł.) Drużyny krakowskie jakoś nie miały szczęścia w obecnym sezonie ligowym do gruntu łódzkiego. Po przegranej Włókniarza i Gwardii, obecnie Ogniwo straciło cenne punkty.

Włókniarz po wybitnie słabej formie zdemontowanej w poprzednim spotkaniu, zagrał w niedzielę nieco lepiej, ale gra Ogniwa musiała się bardziej podobać.

Goście byli lepsi technicznie, krótko trzymali piłkę, co było wskazaniem ze względu na dość ałny wiatr. Akcje ich by-

ły płynne, dobrze obmyślane i wskazywały na zgranie drużyny.

Jeśli Ogniwo nie potrafiło zdobyć bramki, to złożyły się na to głównie dwa czynniki: niedyspozycja strzałowa ataku i Szczurzyński — bramkarz

Włókniarza, który, grał doskonale i obronił w kilku beznadziejnych sytuacjach.

Strzały oddawane z kilkumetrowej odległości trafiały w bramkarza.

Łodzianie grali bardziej chaotycznie, a ich półgórne po-

danie nie osiągały celu. Koncepcja wzmocnienia ataku przyswlecała kierownictwu drużyny w tym meczu. Baran grał na lewym łączniku do parzy bez większego powodzenia. Po przerwie wzmocniono defensywę i Baran przeszedł na obronę. Już z tego było widać, że Włókniarzowi chodziło o utrzymanie bezbramkowego wyniku. Plan został wykonany, ale z nadwyżką, gdyż Szczurzyński był niezawodny, a jedna z błyskawicznie przeprowadzonych akcji załatwiana w 76 minucie przez Waplenka doprowadziła do zdobycia przez Włókniarza zwycięskiej bramki przez Hogendorfa, który nie bacząc na ostry kąt strzelił tak, że Pajor był bezradny.

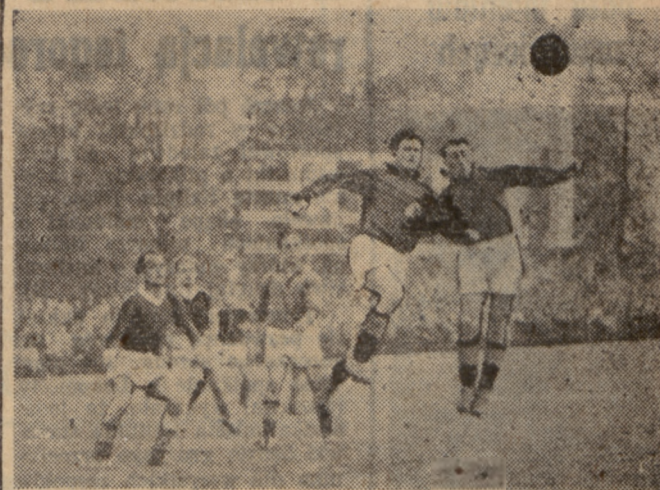
Hogendorf oprócz Szczurzyńskiego, Waplenka i Stusła był jednym z najlepszych graczy Włókniarza.

Do paury Ogniwo grając z wiatrem począwszy od 30 min. miało słabą przewagę. Bramka łódzka była stale w obężeniu i tylko świetnej grze Szczurzyńskiego można zawdzięczać, że łodzianie nie stracili bramki.

W Ogniwie wyróżnił się Kaszuba, który całkowicie zastąpił Szymborskiego. W ataku lepiej podobała się prawa strona Rajtar — Pawłowski. obrońcy Gędek i Głmas grali twardo i zdecydowanie, ale popełnili oni kilka błędów.

Widzów 12 tys.
Sędziował p. Szosur z Katowic.

Piłkarze OWKS Kraków walczą o pierwszą ligę

Defensywa OWKS-u spisywała się w meczu wczorajszym bardzo dobrze, odpierając wiele groźnych ataków Górnik. Na zdjęciu: środkowy pomocnik OWKS-u Musiał w pojedyńku główkowym z Pułkowskim.

Dogodną pozycję do uzyskania bramki zaprzepaścił napastnik OWKS-u Więcek, strzelając w aut.

Lepszy kondycyjnie Górnik wygrywa z Kolejjarzem Poznań 3:1

RADLIN (tel. wł.) Niedzielne spotkanie piłkarskie pomiędzy Górnikiem Radlin a Kolejjarzem Poznań było jednym z najlepszych meczów w bieżącym sezonie. Gra była żywa i stała na dobrym poziomie. Zwody prowadzone były w szybkim tempie, którego nie wytrzymał w drugiej części meczu kondycyjnie słabszy Kolejjarz.

Do przerwy gra była wyrównana i w tej części meczu Górnik zdobył prowadzenie ze strzału Sobka w 19 min. Wyrownanie padło w 44 min. ze strzału Urbanaka.

Druga część meczu stała pod znakiem zupełnej przewagi Górnik, który zwiększył tempo, opanował zupełnie grę i pod koniec meczu zepchnął Kolejjarza do gry defensywnej. Dalej dwie bramki zdobył Górnik przez Szlegera w 80 i Kurzeja w 78 min. gry.

Drużyna Kolejjarza poznańskiego była technicznie lepiej zaawansowana ale kondycyjnie zawiódła. Jedenastka Górnik radlińskiego grała natomiast bardziej żywotowo i skutecznie, a przede wszystkim bardziej dokładnie.

W zespole Kolejjarza na wyróżnienie zasługuje przede wszystkim bramkarz — Pokorski, który w pewnym stylu obronił kilka groźnych strzałów.

Popa tym podobał się obrońca Lepka i w napadzie Brzeźniak oraz Anioła. Tarka w pomocy był obojętny i powolny.

W zespole Górnika dobrze spisała się obrona Ludziński i Bober oraz obydwa skrzydłowi. Do ich szybkiej i skutecznej gry nie dostrzeliła się trójka środkowa, w której bardzo słabo wypadł Krasówka.

Do spotkania drużyny wystąpiły w następujących składach: KOLEJARZ: Pokorski, Lepka, Deska, Czapezyk, Tarka, Chudziak, Walka (Koltunak), Brzeźniak, Anioła, Gogolewski i Urbański.

GÓRNIK: Budny, Ludziński, Bober, Zrzęzak, Grzegorzczak, Kurzeja, Sobek, Krasówka, Franke, Szleger i Wiśniewski.

Sędziował Rabański z Rybnika, gdyż wyznaczony sędzia nie przybył.

Na zawodach w Radlinie obecny był trener radzieckiej drużyny Dynamo Tbilisi — Minajew w towarzystwie przedstawicieli GKKF. Po meczu oświadczył on, że poziom zawodów był dobry, a gra obydwu drużyn bardzo mu się podobała.

CWKS przechodzi spadek formy

Ogniwo Byt. — CWKS 1:0

WARSZAWA (tel. wł.) Drużyna CWKS dotychczas przodownik pierwszej ligi przeżywa wyraźny kryzys formy.

Warszawianie przegrali w niedzielę z Ogniwo bytomskim 0:1 (0:1) po obustronnej słabej grze.

W pierwszej połowie meczu goście mieli wyraźną przewagę, uzyskując w 20 min. jedyną i decydującą o zwycięstwie bramkę. Strzelcą jej był Wiśniewski.

W drugiej połowie zaznacza się jeszcze większa przewaga drużyny bytomskiej. Jednak napastnicy niedysponowani strzałowo nie potrafili podwyższyć wyniku.

CWKS przeprowadza jedynie pojedyncze wypadki, które prawie zawsze z reguły są likwidowane przez twardo grającą obronę gości.

Dodać trzeba, że napad wojakowski był najsłabszą formą drużyny.

Widzów 5 tys.
Zawody prowadził p. Grynszewski z Łodzi.

Budowlani mimo słabej gry zdobyli dalsze punkty

Budowlani—Gwardia Szczecin 1:0 (0:0)

CHORZÓW (tel. wł.) Zwycięska bramka padła w 61 min. ze strzału Januszka. — Mecz chorzowski stał na bardzo słabym poziomie. Budowlani swe zwycięstwo zawdzię-

czą raczej szczęśliwemu zbiegowi okoliczności.

Drużyną zdecydowanie lepszą była szczecińska Gwardia, która grała ofiarnie i zdecydowanie. Miała ona nawet lekką przewagę i w przekroju meczu była zespołem lepszym.

Dwa strzały w słupek Opitza i pech strzałowy pozostałych napastników przyczynił się do zwycięstwa Budowlanych.

Zawody prowadził p. Siemradzki z Torunia. Widzów 2 tys.

Z zespołu Budowlanych wyróżnił jedynie można Janika, Karmadskiego i Jandudę.

(Dokończenie ze str. 1-iej) ze strzelcem wyrównującym bramki. Doskonali pomocnicy Dżapsza i Panlukow byli ciężką zaporą, której nie mógł długo przeżyć napastnicy Unii. obrońcy Eloszwili i Szarszwiladze — na poziomie, szybko oddalający niebezpieczeństwo spod swej bramki. W napadzie kombinowano dużo wszcz — najlepszy był Gogoberidze (kapitan drużyny) oraz prawoskrzydłowy Czkuaseli i lewoskrzydłowy Tordria.

NAJLEPSZY MECZ UNII W SEZONIE

Unia zagrała jeden z najlepszych meczów w sezonie. Bohaterem spotkania był stoper Cebula, o którego rozbił się każdorazowy atak gości. Drugim filarem Unii był Flanek, mający zadanie utrzymania najgroźniejszego zawodnika — prawoskrzydłowego Czkuaseli. Z zadań obojczych wywiązali się tak Cebula jak Flanek doskonale, a przy tym Suszczyk i Tim (na pomocy) grali dobrze aż do 80 min. Defensywa Unii była murem trudnym do przebycia nawet dla takich mistrzów jak napastnicy Dynamo. Atak Unii z Graczem był początkowo równorzędnym przeciwnikiem i zagrzywał wcale dobrze. Zwłaszcza Gracz i Cieślík grali dobrze, ładnie ścigając na siebie przeciwnika i wypuszczając w porę skrzydłowych Unii. Nie zapomnieli oni również o strzale.

UROCZYSTE POWITANIE

O godzinie 13.10 wyszły obite drużyny na pięknie udekorowany stadion olimpijski im. Gen. Świerczewskiego. Huragan oklasków powitał obie drużyny, które ustawiły się przed główną trybuną. Do gości przemówił przewodniczący WKKF Wrocław Karst. Na powitanie odpowiadział kierownik gości, Wiktor Goglidze. Po odegraniu obu hymnów kapitan drużyny Dynamo wręczył propozycję bukiet kwiatów Cieślíkowi, po czym obie drużyny powitały się przez uściskanie ręki.

Gracze obu drużyn rzucili kwiaty w stronę publiczności, a następnie odbył 5-minutowy koncert. Unia przeprowadziła gimnastykę, podskoki i lekki trening piłki, a zawodnicy Dynamo trenowali pięćmi piłkami, strzelając na bramkę. Dopiero po kilku minutach sędzia radziecki Czchataraszwili

weswał obie drużyny gwizdkiem do siebie na boisko, sam z obu sędziami linowymi wszedł na boisko, a dopiero za nim weszły obie drużyny na ponowny gwizdek sędziego, ustawiając się frontem do siebie. Obaj kapitanowie podeszli do sędziego, przywitali się z sędzią i wylosowali strony boiska.

O godzinie 14 rozpoczął się ten piękny mecz.

SKŁADY DRUŻYN:

DYNAMO: Marganija, Eloszwili, Szardwiladze, Antadze, Dżapsza, Panlukow, Czkuaseli, Gagnidze, Wardzimiadi, Gogoberidze, Tordria (Kiladze).

UNIA: Szymkowiak, Bartyla, Flanek, Suszczyk, Cebula, Tim, Przecherka, Gracz, Alszler, Cieślík, Kublicki.

PRZEBIEG GRY:

Grę rozpoczęła Unia, ale Dynamo zaraz przejęło piłkę, przeprowadzając groźny atak prawą stroną, gdzie Flanek zawiął rzut wolny. Kontratak Unii zakończył się strzałem Suszczyka w aut.

Następny atak zakończony pięknym strzałem Cieślíka w poprzeczkę poderwał widownię, która sądziła, że piłka wyładuje w opuszczonej poprzednio przez bramkarza gość — bramce.

Unia w dalszym ciągu atkuje, grając ładnie, przy czym groźne ataki idą przeważnie prawą stroną. W defensywie Unii Flanek gra doskonale, trzymając prawoskrzydłowych w szachu. Już z początku gry widać, że gracze Dynamo są lepsi w grze głową. Ataki zmierzają się stale.

Dynamowcy grają półgórnie lekko dokładnie podając bez używania stopingu.

Gra jest w tym okresie wyrównana. Po rzucie wolnym w 20 min. ostry strzał Gogoberidze idzie nad bramką. Unia przeprowadza szybkie ataki skrzydłami i w 22 min. strzela Przecherka, lecz bramkarz gości jest na posterunku.

W 28 min. Cieślík miał dobrą sposobność do zdobycia bramki, ale mijał się z piłką podaną przez Kublickiego. — Częstsze ataki Dynamo załamują się na dobrze grającym Cebuli. Strzał Gagnidze broni Szymkowiak w 35 min., a wolny Suszczyka idzie w aut. Pod koniec pierwszej połowy meczu

goście częściej znajdują się pod bramką Unii, zwiłkając jednak z oddaniem strzału.

PO PAUZIE

Grę rozpoczyna Dynamo i kilka minut przesładuje na przedpolu karnym Unii. Strzela Antadze jak i Gogoberidze, lecz Szymkowiak broni pewnie.

Dopiero po 6 min. uwalniają się zawodnicy polscy z naciśku, a przeprowadzony atak kończy się wolejem Gracza wysoko nad bramką.

W 2 min. po tym Alszler znajdujący się w doskonałej sytuacji sam na sam z bramkarzem strzela daleko koło bramki. Również i Kublicki nie wykorzystuje „kiksów” obrońcy, a za chwilę centrę jego chwytają bramkarz gości.

W 15 m. doskonałą sytuację psuje Alszlerowi obrońca Dynamo Eloszwili chwytając piłkę ręką przed polem karnym, a rzut wolny bity przez Suszczyka mija bez efektu.

Dopiero w 17 min. po krótkich zagranach Gracz, Cieślík Suszczyk, Cieślík — ten ostat-

ni z odległości 30 m pięknym strzałem pod poprzeczkę uzyskuje prowadzenie. Huragan oklasków wynagrodził ten piękny strzał.

Teraz Dynamo zerwa się, dążąc do wyrównania. Udało im się to w zupełności, gdyż przez kilkanaście minut napastnicy Dynamo przesładują na przedpolu karnym przeprowadzając groźne ataki i strzelając wiele.

Na 4 min. przed końcem meczu z kombinacji całego ataku prawoskrzydłowy Czkuaseli — przeszedł na pozycję lewego skrzydłowego, scentrował piłkę do środka, a naddlegający pomocnik Antadze lekkim strzałem umieścił piłkę w siatce, uzyskując wyrównanie.

Dwa ataki Unii, które i tak załamały się na defensywie Dynamo zakończyły ten piękny mecz.

Sędzia Czchataraszwili prowadził to spotkanie bezstronnie, a tylko interpretacja rzutów z auta była odmienna od interpretacji naszych sędziów.

Z. CHRUSCIŃSKI

Aktorzy wielkiego meczu o zawodach

CZCHATARASZWILI — są dzia zawodów: Unia zagrała bardzo dobrze. Polacy grają szybko, mają groźnych skrzydłowych, którzy umieją podciągnąć piłkę pod bramkę i nie wahają się strzelać. Polacy nawet w pojedyńczej wypadkach byli bardzo groźni.

ANTADZE — zdobywa bramki dla drużyny radzieckiej: Byłem rozczarowany grą naszej drużyny, która potrafi zagrać daleko lepiej. Drużyna Unii bardzo mi się podobała. Piłkarze polscy grają szybko, zdecydowanie i widać, że są im dobrze znane arkana sztuki piłkarskiej.

KONCEWICZ — trener drużyny Unii: Unia potrafiła nawiązać równorzędną walkę. Nie spezyli się wielkim nazwiskiem i marką radzieckich piłkarzy i przetrzymała wspaniały mecz kondycyjnie. Najlepszą naszą linią była pomoc a podporą drużyny — Cebula.

SZYMKOWIAK — Antadze swyził mnie przy strzale, nadając piłkę fales i dlatego byłem przy tym strzale zupełnie

bezradny. Bramki obronił nie mogłem.

CEBULA: Najgroźniejszymi dla nas byli skrzydłowi o przede wszystkim szósty napastnik gości, którym był uspaniałe grający pomocnik — Antadze. Mecz mogliśmy wygrać, ale zwycięstwo nasze byłoby niezasłużone. W meczu tym wyjątkowo dobrze mi się grało z Alszlerem i Cieślíkimi, którzy wyzwalali zawsze moje intencje.

FLANEK: W zespole Unii czulem się doskonale. Wszystkie grali bardzo ofiarnie, dlatego też potrafiliśmy paraliżować wszystkie groźne akcje napastników Dynamo. Uważam, że najsłabiej w drużynie gości wypadła obrona.

GRACZ: Cała jedenastka Dynamo zaimponowała mi szybko i przemyślaną grą. Jest to dobry zespół, w którym jednak mało było wczoraj trudny dalekiej podróży.

Piłkarze TUL zwyciężają ZS Stal 4:3 (2:2)

POZNAŃ (tel. wł.) W obecności 10 tys. widzów rozegrany został wczoraj w Poznaniu mecz piłkarski pomiędzy reprezentacyjną jedenastką fińskich Związków Zawodowych a ZS Stal. Zawody zakończyły się zwycięstwem gości 4:3 (2:2).

Pierwsza bramka dla Stali padła ze strzału samobójczego środkowego napastnika Finów. Drugą zdobył w 26 min. Majewski. Kilka minut później za rękę Czapezyka sędzia dyktuje rzut karny z którego Lahti zdobywa pierwszą bramkę dla TUL. Ten sam zawodnik uzyskuje w 39 min. wyrównania.

Po przerwie gra toczy się przy stałej przewadze Polaków, którzy nie potrafili jednak uwidocznić jej cyfrowo.

Ponowne prowadzenie dla Stali zdobywa w 58 min. pomocnik Strzykowski, ale na 15 min. przed końcem zawodów Finowie wyrównują przez Hakala, a wynik meczu ustala Saastamoinen, zdobywając efektywnym strzałem czwartą bramkę dla gości.

Konferencja Polskiego Komitetu Olimpijskiego

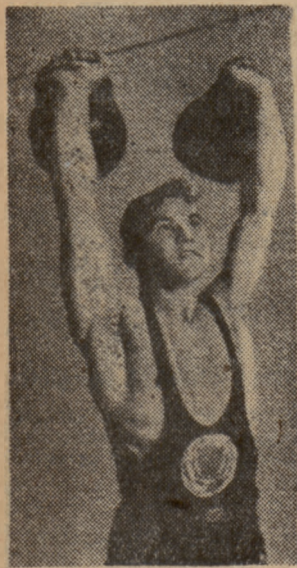
WARSZAWA. W piątek 26 b. m. odbyła się w Głównym Komitecie Kultury Fizycznej konferencja Polskiego Komitetu Olimpijskiego.

Na konferencji, w której wzięli udział przedstawiciele wszystkich sekcji GKKF przedyskutowany został plan przygotowań poszczególnych dyscyplin sportu do Igrzysk Olimpijskich w Oslo i Helsinkach.

Na Olimpiadzie Zimowej w Oslo Polskę będą reprezentować narciarze i hokeiści. W Olimpiadzie Letniej w Helsinkach wezmą udział polscy lekkoatleci, gimnastycy, koszykarze, szermierze, bokserzy, strzelcy, pływacy, wioślarze oraz piłkarze.

Reprezentacja Polski weźmie również udział w Olimpiadzie Szachowej, która odbędzie się w 1952 roku w Helsinkach.

Więć radziecka
bazą talentów
zapaśniczych

Zapaśnictwo i podnoszenie ciężarów należą do bardzo popularnych dziedzin sportowych w ZSRR. Zarówno zapaśnicy jak i ciężarowcy zdobyli w swym dotychczasowym wyników wysunęli się na czoło klasy światowej, a ustanowienie szeregu rekordów światowych w podnoszeniu ciężarów — świadczy najlepiej o wysokim poziomie, jaki reprezentuje w tej gałęzi sportu Związek Radziecki.

W ZSRR co roku w festiwalu odbywają się masowe zawody zapaśnicze i w podnoszeniu ciężarów. Te masowe imprezy wyłoniły cały szereg doskonałych ciężarowców i zapaśników, rekrutujących się przeważnie z wiejskich ośrodków maszynowych, kolchozów i sowchozów.

Ostatnio na zawodach w Dniepropetrowsku G. Dawidenko zajął pierwsze miejsce w wadze piórkowej podnosząc jedną ręką 35 kg aż 33 razy. W wadze lekkiej zwycięstwo odniósł F. Owsinuk, w średniej W. Kuczerjawienko.

Finałowe zawody w szachach związkowe rozegrane zostały w Mińsku. Bardzo dobrą formę wykazał w zawodach tych m. in. mistrz ZSRR w wadze średniej — W. Iarguzkin, pracownik kolchozu w okręgu astrachańskim. Na zdjęciu Kurguzkin w momencie podnoszenia ciężarów.

Na najbliższe igrzyska olimpijskie Norwegia wyznaczyła już następujących lekkoatletów: Boysen (800 i 1500 m), Saksvik (5000 m), Stokken (1000 m), Larsen (3000 m z przeszkodami), Strandli (rzut młot m), Askerud (80 m przez płotki).

Na zawodach pływackich w Dreźnie 13-letnia Karla Praedcow ustanowiła nowy rekord NRD na dystansie 200 m stylem motylkowym uzyskując czas 3,09 min.

W Aleksandrii Boiteuz zdobył pierwsze miejsce w pływaniu na 1500 m w czasie 19 min. 32,9 sek. przed Bermardo 19 min. 40,3 sek.

W ostatnich dniach otwarto w Pekinie Instytut Kultury Fizycznej. Będzie w nim studować 324 studentów, w tym 137 robotników.

W czasie zawodów lekkoatletycznych, które odbyły się w Tania (Japonia) Kocani zdobył pierwsze miejsce w biegu na 110 m przez płotki, uzyskując czas 14,5 sek. W trójskoku Hasagawa uzyskał wynik — 35,48 m.

Piłkarze miasta Kalinina rewelacją tegorocznego sezonu piłkarskiego ZSRR

Jeszcze pół roku temu czytaliśmy w radzieckiej prasie sportowej zaledwie krótkie wzmianki o piłkarskiej drużynie miasta Kalinina. Prasa podawała ekipę meldunki o spotkaniach piłkarzy Kalinina, którzy walczyli o mistrzostwo drugiej ligi (klasy B).

Tymczasem Kalinin okazał się prawdziwą rewelacją tegorocznego sezonu. Już pierwsze spotkanie z Lokomotyw (Moskwa) wykazało, że jednostka miasta Kalinina stanowić będzie groźnego przeciwnika dla wszystkich zespołów drugiej ligi. W końcowej tabeli zespół ten zajął pierwsze miejsce, a w przyszłym roku walczyć będzie w pierwszej lidze (klasa A) o mistrzostwo ZSRR.

Po sukcesie w mistrzostwach z niecierpliwością oczekiwano rozgrywek pucharowych, w których wzięło udział ponad 16 tys. drużyn. Każda z nich przygotowała się do spotkań bardzo sumiennie zdając

oble doskonale sprawę, że ewentualna porażka spowoduje wyeliminowanie danego zespołu z dalszych rozgrywek. Toteż zawody pucharowe stały na wysokim poziomie.

Rekordowym zainteresowaniem cieszyły się zawody, w których grały renomowane drużyny Związku Radzieckiego. W ośmce finału repr. miasta Kalinina spotkała się ze znaną drużyną Zenit — Leninograd. Spotkanie zakończyło się przekonującym zwycięstwem Kalinina 3:1. W ćwierćfinale reprezentacja tego miasta wygrała z Dynamo Moskwa 4:1. W półfinale piłkarze Kalinina grali przeciw drużynie Szachtior, która w pierwszej lidze zajęła 3 miejsce. Mecz był nadzwyczaj interesujący, przy czym na ogół typowano zespół Szachtiora na zwycięzcę. Tymczasem wbrew oczekiwaniom wygrali piłkarze Kalinina 1:0, kwalifikując się wraz z CDSA do finału.

Dotychczas nigdy jeszcze w historii rozgrywek o puchar Związku Radzieckiego nie by-

ło wypadku, aby w finale znalazła się mało znana drugoligowa drużyna. Sytuacja taka zaistniała w bieżącym roku po raz pierwszy. Podkreślić należy przy tym, że piłkarze miasta Kalinina, przez swoją znakomitą grę, młodzieńczy entuzjazm i dużą wolę zwycięstwa zdobyli sobie sympatię nie tylko moskiewskiej publiczności ale wszystkich bez wyjątku entuzjastów piłki nożnej w Związku Radzieckim.

Pierwszy mecz wygrany przez CDSA 2:1 został na skutek protestu drużyny Kalinina, który poparła drużyna CDSA unieważniony.

We środę 17 października br. rozegrane zostało, powtórzone finałowe spotkanie pucharowe między repr. miasta Kalinina a CDSA. Spotkanie to miało zadecydować komu przypadnie w udziale puchar Związku Radzieckiego.

Obydwie drużyny dały pokaz naprawdę wspaniałej i na wysokim poziomie stojącej gry. Do przerwy wynik spotkania brzmiał 1:1. Stan ten utrzymał się do końca meczu, mimo obustronnych wysiłków. W przepisany czas wynik meczu był nierozstrzygnięty. Zarządzono dogrywkę, w której CDSA zdobyło decydującą o zwycięstwie bramkę.

Zespół Kalinina przegrał, ale przegrał po ładnej i ambitnej grze. Już sam fakt zakwalifikowania się do finału jest wielkim sukcesem dla tej młodej drużyny.

Wszelchwiązkowy Komitet Kultury Fizycznej i Sportu przy Radzie Ministrów ZSRR przyznał piłkarzom miasta Kalinina a to: bramkarzowi FARYKINOWI, obrońcom KOSNOCOWI, SOSZKOWI, MOROSOWI, pomocnikom KULESZOWI i FOMINOWI oraz napastnikom Ilijinowi, Jakowlewowi, Dobrikowi, Aki-mowowi i Szczerbakowowi tytuły „Mistrza Sportu ZSRR”.

Socjalistyczny sport ZSRR
naszym wzorem

Jak najczęstsze kontakty naszych sportowców ze sportowcami Związku Radzieckiego przyczyniają się w dużej mierze do podniesienia poziomu sportu polskiego. Spotkania takie to nie tylko zwykłe zawody sportowe. Spotkania takie są równocześnie wyrazem przyjaźni między obydwojema narodami i służą do wymiany doświadczeń w zakresie kultury fizycznej i sportu.

Jednym z takich spotkań, które miało na celu zapoznanie się sportowców krajów demokracji ludowej z osiągnięciami sportu radzieckiego był trójmecz lekkoatletyczny Polska—ZSRR—Rumunia w Moskwie, zakończony zwycięstwem sportowców radzieckich, a z którego nasi lekkoatleci wyciągnęli bogatsze o nowe doświadczenia i cenne wzory.

Zamieszczone zdjęcia przedstawiają finał biegu na 100 m. Obok piątka doskonałych sprinterów, którzy brali udział w zawodach. Stoją od lewej: Kiszka, Buhl (Polska), Sucharew (ZSRR), Lupsa (Rumunia) i Sanadze (ZSRR).

POGWARKI

STAREGO KIBICA!

Zadzwoń telefon. Podniosłem słuchawkę.

— Czy pan pomyślał o bilecie dla mnie na mecz Dynamo—Gwardia?

— A kto mówi?...

— Tu stary kibic...

— Aaa, pan Stas! Owszem, pomyśleliśmy i o panu, rezerwując dla pana jeden bilet na trybunie.

— Dziękuję bardzo i cieszę się, że zobaczę wkrótce pokaz prawdziwej gry w najlepszym wydaniu. Cały Kraków od dawna oczekiwał na dobrą drużynę zagraniczną, ale saponiędz występ dynamowców przeszła najcięższe oczekiwania. Zobaczyć zespół wicemistrza Związku Radzieckiego, to naprawdę wielkie wydarzenie sportowe w naszym mieście.

— Wiemy, panie Stasiu, jak bardzo cieszy się pan z tego spotkania i nie tylko pan. — Wszyscy cieszymy się z tego, że nasza najlepsza drużyna piłkarska — Gwardia będzie miała możliwość zmierzenia się z czołowym zespołem ligi radzieckiej. Czy jednak gwardziści potrafią być równorzdnym przeciwnikiem dla doskonałych piłkarzy radzieckich?

— No, o tym, by dorównali naszym gościom w ich wysokiej klasie gry, w ich mistrzowskim opanowaniu piłki i w najbardziej nowoczesnej grze nikt nie marzy. Ale wicyni z doświadczenia, że nasi piłkarze potrafią w ważnych spotkaniach zdobyć się na ambitną i dobrą grę, potrafią zagrać ofiarnie i ze sercem, a silny przeciwnik zdoła wyjąć ich do maksymalnego wysiłku. Spodziewam się więc, że mecz będzie naprawdę emocjonujący, i będzie stał na bardzo wysokim poziomie. Krakowska publiczność, której umożliwiono oglądanie tak atrakcyjnego spotkania, będzie niewątpliwie nagradzała oklaskami piękne akcje gości i strzały dynamowców.

— Niech pan jednak nie zapomina, że nasi goście grają po mięsku, twardo i szybko. Publiczność krakowska przyzwyczajona do oglądania miękkiej gry naszych graczy, może być zaskoczona tym, że przy ostrych wejściach sędzia nie będzie przerwał gry i nie poddyktuje rzutu wolnego.

— Wiem o tym i wiedzę o tym również krakowscy entuzjści piłkarstwa. Właśnie chcemy zobaczyć prawdziwie mięską grę, grę szybką i ostrą, utrzymaną jednak w granicach przepisów. I niech pan będzie przekonany, że zagraniczni goście spotkają się napewno z uznaniem widzów. Znamy się na piłce i potrafimy być obiektywnymi. Ostatnio podczas meczu piłkarzy fińskich ze Spójnią, widowia krakowska dopingowała gości, nagradzając oklaskami zdobycie przez nich dwóch bramek. A w niedzielę z jeszcze większym z jeszcze silniejszym entuzjazmem oklaskiwali będziemy pokaz gry dynamowców.

Mecz ten rozegrany w ramach imprez sportowych w Miesiącu Pogłębiania Przyjaźni Polsko-Radzieckiej stanie się wielką manifestacją całego naszego społeczeństwa na rzecz przyjaźni sportowców polskich i radzieckich.

— Tak, panie Stasiu. Mecz ten będzie największym wydarzeniem sportowym w bieżącym sezonie i przyczyni się do zacieśnienia więzów przyjaźni łączących sportowców radzieckich i polskich. Kontakty naszych sportowców z najlepszymi w świecie sportowcami Związku Radzieckiego podniosą poziom naszego młodego sportu i przyczynią się do uzyskiwania coraz lepszych wyników.

— A zatem, spotykamy się wkrótce na stadionie Gwardii...

— Tak, do zobaczenia na tym wielkim meczu...

(kika)

Piłkarze Szwajcarii nie peją do Helsinek

Na odbytej ostatnio konferencji Szwajcarskiego Związku Piłki Nożnej postanowiono nie wysłać reprezentacji piłkarskiej Szwajcarii na Igrzyska Olimpijskie do Helsinek. Szwajcarzy uzasadniają swą decyzję faktem, iż reprezentacyjna drużyna Szwajcarii składa się w większości z piłkarzy zawodowych. Takie same stanowisko zajęła Szwajcarii w roku 1948, gdy nie wysłała swojej reprezentacji na Olimpiadę do Londynu.

Ozierow znów pierwszą rakieta Związku Radzieckiego Młodzież reprezentuje coraz wyższą klasę

Jednym z najbardziej rozpowszechnionych sportów Związku Radzieckiego jest tenis. Radziecka szkoła tenisowa wychowała wielu światowej klasy mistrzów rakiety, w tej liczbie: Ozierowa, Niegrebeklego, Korbuta, Biełonienkę, Kafmykową, znanych daleko poza granicami Związku Radzieckiego.

Rokrocznie odbywają się w ZSRR mistrzostwa tenisowe, w których biorą udział najwybitniejsi tenisści kraju.

Tegoroczne mistrzostwa tenisowe Związku Radzieckiego odbywają się w stolicy Gruzji — Tbilisi z udziałem 15 drużyn, reprezentujących 8 zrzeszeń sportowych. W mistrzostwach wzięli udział słynni tenisści kraju, wielokrotni mistrzowie ZSRR — Niegrebek, Ozierow, Korbut, Biełonienko, Korowina, Andrejew i in.

Turniej tenisowy w roku 1951 składał się z dwóch części. W pierwszej uczestnicy turnieju walczyli o drużynowe mistrzostwo kraju, w drugiej — o mistrzostwo indywidualne. Pierwsza połowa odbywała się w atmosferze ostrej walki sportowej między starymi rywalami, najsilniejszymi drużynami kraju — Dynamo i Spartak. Widoczną przewagę członków tych drużyn nad innymi uczestnikami, pozwoliła im znacznie oderwać się od pozostałych, a o losie pierwszego miejsca miało zadecydować spotkanie między członkami drużyn Dynamo i Spartak.

W toku bardzo ostrej i taktycznie przemyślanej gry

zwycięstwo odnieśli „dynamowcy”, którym przyznano zaszczytny tytuł mistrza drużynowego ZSRR na rok 1951 w tenisie.

Po zakończeniu mistrzostw drużynowych na korty wyszli uczestnicy mistrzostw indywidualnych. 64 najlepszych tenisistów Związku Radzieckiego walczyło o zaszczytny tytuł mistrza w tenisie na rok 1951. Tytułów mistrzowskich bronił mistrzowie 1950 r. Niegrebek i Biełonienko.

W wyniku tygodniowej walki między najlepszymi tenisistami do finału zakwalifikowali się: Andrejew, Korbut, Fridland i Ozierow. Mistrz 1950 roku Niegrebek nie wszedł do finału, przegrywając w półfinale z młodym zawodnikiem Fridlandem. Spośród kobiet do pierwszej czwórki weszły Biełonienko, Kafmykowa, Czuywirina i Bartowa.

Wspaniała gra finałowa jednego z najlepszych tenisistów, wielokrotnego mistrza ZSRR Mikołaja Ozierowa pozwoliła mu zdobyć zaszczytny tytuł mistrza ZSRR na rok 1951. W ten sposób Ozierow odzyskał znów miasto pierwszej rakiety Związku Radzieckiego. W ciągu całej rozgrywki Ozierow zaprezentował się z najlepszej strony, gdyż niezależnie od doskonałego przygotowania fizycznego, wykazanego w czasie zawodów, Ozierow zabłysnął różnorodnością nowych metod taktycznych zarówno w ataku, jak i w obronie i zupełnie słusznie zdobył tytuł mistrza ZSRR na rok 1951. Zasłużony mistrz sportu Mikołaj Ozierow, będąc

artystą Moskiewskiego Artystycznego Teatru Akademickiego Im. Gorkiego, jest jednocześnie wielostronnym sportowcem. Słuchacze radiora znają go jako jednego z wybitnych sportowców sprawodawców radzieckiego Związku Radzieckiego.

Wśród kobiet tytuł mistrzowski zdobyła młoda sportsmenka Czuywirina, która w finale pokonała Biełonienko (mistrzyni w latach 1948—50) i Kafmykową (mistrzyni w latach 1946—47).

Mistrzostwa tenisowe na rok 1951 wykazały wysoką klasę tenisistów Związku Radzieckiego oraz duże zainteresowanie się tym sportem wśród młodzieży. Fakt, że w najlepszej finałowej czwórce znalazło się dwóch przedstawicieli młodzieży — Andrejew i Fridland — świadczy o tym, że stary mistrzowie tenisa radzieckiego mają godnych następców, którzy jeszcze wyżej podniosą klasę radzieckiego tenisa.

Hokej w NRD

W dalszych spotkaniach hokejowej NRD Einheit Sued Dresden pokonało Volkspolizei Berlin 8:4 (3:0, 2:1, 3:3). W przerwach spotkania publiczność obserwowała popis w jeździe figurowej mistrzów świata — węgierskie rodzeństwo Nagy — trenujące w berlińskiej Werner Seelenbinder-Halle przed tegorocznymi mistrzostwami świata.